

УДК 342. 92:35. 08(477)

Ігор Вікторович ЗОЗУЛЯ,

професор кафедри правоохоронної діяльності та поліціїстики Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-3507-0012>

Єсенія Сергіївна ПЕТРОВА,

аспірант заочної форми навчання відділу організації освітньо-наукової діяльності Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6927-8292>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ СТАТУСУ ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ В УКРАЇНІ: ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Слід зазначити, що станом на сьогодні у зв'язку з набуттям нових поглядів на проблеми розробки та запровадження адміністративної реформи в Україні, особливо за напрямом реформування й модернізації державної служби, набули певного поширення наукові дослідження організаційно-правових засад органів виконавчої влади в Україні. Особливе місце в системі центральних органів виконавчої влади в Україні займає інститут державного секретаря, який історично набув суттєвих змін, пройшовши етапи створення, ліквідації та повторного виникнення та розбудови. Без сумніву, на такий стан речей вплинули різні погляди як науковців, так і практиків. Але життя тільки підтвердило необхідність і доцільність введення посад державного секретаря в системі центральних органів виконавчої влади України, оскільки саме державний секретар і є тією «інституціональною пам'яттю» будь-якого центрального органу виконавчої влади в його безпосередньому керівництві.

Відповідно, введення посади державного секретаря в системі центральних органів виконавчої влади України, й було саме тим організаційно-правовим моментом, що викликав потребу в ретельному науковому обґрунтуванні її нормативно-правових засад. Наразі певні наукові дослідження були започатковані в працях Є. І. Білокур, В. Дерещ, І. Коліушко, О. Пархоменко-Кучевіл, І. І. Письменної, Л. В. Прудіус, С. Сороки, І. Г. Сурай, А. М. Цветкова та ін. Разом із тим, слід констатувати відсутність наукових праць, присвячених комплексному дослідженню теоретичних і практичних засад державного секретаря в Україні, й особливо його статусу.

Щодо цього ключовою подією слід вважати кінець 2010 року, коли в Україні було розпочато адміністративну реформу з метою запровадження системних змін і модернізації моделі державного управління, що цілком логічно призвело й до загальних та проміжних змін у законодавстві України.

Певний вклад у розвиток правових засад публічного управління внесли Указ Президента України від 01 лютого 2012 р. № 45/2012 «Про Стратегію державної кадрової політики на 2012–2020 роки» (1), Розпорядження Кабінету Міністрів від 11 листопада 2016 р. № 905 «Про схвалення Концепції запровадження посад фахівців з питань реформ» щодо створення необхідних умов для підготовки та реалізації національних реформ шляхом оновлення і посилення кадрового потенціалу через залучення на державну службу

кваліфікованих і компетентних фахівців – фахівців з питань реформ. До першої групи фахівців, зокрема, належать такі посади державної служби категорії «А», як посади Державного секретаря Кабінету Міністрів України, його заступників, державних секретарів міністерств (2). Саме тому, враховуючи важливість таких реорганізаційних змін в країні, дослідження адміністративно-правового статусу державного секретаря в Україні є актуальним і вчасним. Зокрема, цей науковий напрямок у повній мірі узгоджується й з нормами Закону України від 17 березня 2011 року № 3166-VI «Про центральні органи виконавчої влади» та ін.

Мета дослідження полягає у комплексному науковому аналізі функціональної та правової природи посади державного секретаря, зокрема, адміністративно-правових засад його статусу, особливості якого впливають на формування завдань і діяльність міністерств в Україні. Для цього планується дослідити теоретико-методологічні засади становлення та функціонування державного секретаря в Україні, в тому числі, щодо місця державного секретаря в системі органів виконавчої влади, інституалізації державного секретаря в Україні та правозастосування та адміністративно-правових відносин у сфері його функціонування; визначити зміст адміністративно-правового статусу, зокрема, структуру та завдання, компетенції й повноваження, гарантії діяльності та юридичну відповідальність, його місце в системі виконавчої влади України; надати та науково обґрунтувати пропозиції щодо оптимізації шляхів вдосконалення статусу державного секретаря в Україні для подальшого розвитку системи виконавчої влади, зокрема, аналізу зарубіжного досвіду формування та становлення державного секретаря, а також напрямків розвитку адміністративно-правового регулювання організації та діяльності державного секретаря в Україні.

Об'єктом дослідження є сфера суспільних відносин, що пов'язана з організацією та діяльністю державного секретаря в Україні. Його предметом є адміністративно-правовий статус державного секретаря в Україні. Наукова новизна роботи полягає в обґрунтуванні нових наукових пропозицій щодо змісту адміністративно-правових засад статусу державного секретаря в Україні.

Передбачається що в умовах змін і модернізації моделі державного управління в Україні отримані наукові та практичні результати окажуть позитивний вплив на ефективність діяльності усієї системи центральних органів виконавчої влади в Україні.

Список бібліографічних посилань:

1. Про Стратегію державної кадрової політики на 2012–2020 роки: Указ Президента України від 01. 02. 2012 № 45/2012. *Офіційний вісник України*. 2012. № 10. Ст. 365. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/45/2012>

2. Про схвалення Концепції запровадження посад фахівців з питань реформ: розпорядження Кабінету Міністрів України від 11. 11. 2016 № 905-р. *Офіційний вісник України*. 2016. № 99. Ст. 233. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/905-2016-%D1%80>